

[Niels Helveg Petersen]

Altså, vi giver her en vigtig plads ved den detaljerede udfyldning af direktivet til lande uden for EF, og de deltager i hvert fald med en mikrofon. Det synes jeg er en stor fordel.

Jeg kunne godt have ønsket mig, at hr. Gade havde kvitteret for det, fordi hr. Gade i andre sammenhænge er en hund efter at finde modeller, der ikke kun er eksklusive EF-modeller.

Der er i direktivforslaget, som det foreligger, et par interessante bestemmelser.

For det første er det rart at få at vide, hvad en maskine er for noget. Det er jeg for første gang blevet klar over at jeg aldrig har vidst. Jeg vil gerne citere fra artikel 1:

»Ved »maskine« forstås i dette direktiv en række dele eller anordninger, som er forbundet mekanisk, og hvoraf mindst én er bevægelig. . . «

Man tror, man ved, hvad en maskine er, men det ved man slet ikke.

Dernæst synes jeg, man skal understrege, at anvendelsesbestemmelserne for maskinerne falder uden for direktivets ramme, helt udtrykkeligt sagt i artikel 2.

For det tredje vil jeg citere artikel 7, stk. 1, der er en kernebestemmelse i hele den nye metode, og hvor det siges ordret:

»Såfremt en medlemsstat konstaterer, at maskiner, der er forsynet med EF-mærke og anvendes i overensstemmelse med deres bestemmelse, risikerer« – risikoen er nok – »at frembyde fare for personers sikkerhed og i givet fald husdyrs eller goders sikkerhed, træffer den alle nødvendige foranstaltninger for at trække maskinerne tilbage fra markedet, forbyde deres markedsføring, ibrugtagning, anvendelse eller indskrænke deres frie bevægelighed.«

Der er så foreskrevet en bestemt procedure, der tages i anvendelse, hvis en medlemsstat ønsker at trække en sådan maskine tilbage fra markedet.

Det er en vidtgående sikkerhedsklausul, og jeg synes en sympatisk sikkerhedsklausul, som meget stærkt understreger, at man kan trække maskiner tilbage fra markedet, kræve dem tilbage, blokere deres markedsføring, salg og ibrugtagning, hvis de risikerer at frembyde fare for personers sikkerhed osv.

Der er også efter min opfattelse en række problemer i direktivet, som det foreligger, og i direktivets samspil med andre direktiver, som i øjeblikket er uafklarede og i hvert fald er uklare for mig.

Der er uklarhed om dette konstruktionsdirektivs samspil med anvendelsesdirektiverne. Der kan som nævnt af hr. Ivar Nørgaard være uklarhed om forholdet til lavspændingsdirektivet.

Sidst, men ikke mindst, er der, synes jeg, behov for at understrege ved denne behandling, at den frie handel med maskiner og apparater klart er en industriel fordel. Det mener jeg ikke kan diskuteres. Til gengæld er det klart, at når man i den frie handel med maskiner, apparater og andet skal sikre arbejdstagernes interesser, så kræver det en meget bevidst indsats. Netop arbejdstagernes interesser på et område, hvor man giver fri handel, må respekteres.

Derfor tror jeg også, at direktivets skæbne og vurderingen af det kommer til at afhænge meget af, om man under den videre behandling får klare garantier for, at arbejdstagernes interesser med hensyn til sikkerhed virkelig tilgodeses og varetages betryggende nationalt og internationalt. Det håber jeg vil ske, og jeg kan se muligheder for det.

Det mener jeg bliver prøven på, at dette direktiv ikke bare bliver en industriel fordel for omsætningen, men også for vigtige arbejdsmiljøspørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg er glad for, at hr. Niels Helveg Petersen i det store og hele var enig i de synspunkter, jeg fremførte om, hvad der endnu skulle være afklaret, før man kunne acceptere dette direktiv.

Hr. Niels Helveg Petersen trak frem som noget positivt, at man i det enkelte land kunne trække maskinen tilbage fra markedet, hvis man konstaterede, at der var risiko ved maskinens anvendelse.

For det første er det sådan, at det kan man gøre, og så kan man fastholde, at den er trukket tilbage, hvis Kommissionen er enig i den påstand, man fremsætter. Hvis den ikke er det, skal man genindføre den. Det er altså problemet, om man kan stille større krav, end Kommissionen synes. Det kan man ikke efter den artikel.

Noget andet er, at man formentlig ikke – men det kan vi måske få belyst fra ministerens side – kan oprette et organ, som ved grænsen giver sig til at konstatere, om noget sådant er tilfældet. Det er formentlig ude på arbejdspladsen, det